

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. 1/2, évre 2 frt 50 kr
Fülszáma 5 —, Egyes szám 10 —
Előfizetési pénz minden közelmenny:
Fülszáma, Vecsei-ház (József-utca)
A szerkesztőségbe borszerűen küldendők.
Előfizetési helyben:
Telegráf K. Lajos könyvkereskedésében
a szerkesztőségnek. — Egyéb:
a postahivatalok útján.

Hirdetési díj:

Öt napos hirdetésért 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szintén több
alvált hirdetés, akik szintén a leg-
előbb kerülték: —
Égyégyed: minden beírásért 10 kr.
Nyilatkozatok: minden beírásért 10
30 kr.
Név- vagy börtönmeghatározás köz-
létesítésére 9 holdas iskola kertünk van,
hol az idő szerinti olcsó árban mintegy 3000
oltványt emelőd.
Ez évben alkottattuk s erősített meg
felsőhelyen árvaügyi rendszabályokat. Árvai ke-
zelés alatt van jelenben 76,258 frt tőke, mely
211 árva vagyonát képezi.
A múlt évi sorozás a legszebb rendben
folyt le. Besoroztatott a rendes hadsereghez
40, a honvédséghez 48, a tartalékhöz 17, ösz-
szesen 105.
Az ügyforgalomra következő adatokkal
szolgálok.
17 képviselői gyűlés volt — 92 számmal.
42 tanács ülés — 378 "
36 árvagazdálkodás — 294 "
Közigazgatási számok — 2352 "
Árvaszéki — 345 "
Kapitányi — 159 "
A mi közzétett javítandók e polgár-
mesterei jelentésben felsoroltak: adja
isten, hogy mind, és minél előbb siker és
eredményre juthassanak.
Közi: r. l.

Előfizetési felhívás „DEBRECZEN"

hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton megjelenő politikai és közgazdászati lap 8-ik évfolyama április-juniusi és következő negyedeire, mint a debreczen-vidéki függetlenségi párt közlönyére.

Előfizetési díjak:
Egész évre 10 frt.
Félévre 5 frt.
Negyed évre 2 frt. 50 kr.
Egy óra 1 frt.
Hirdetések a legjutányosabb ár mellett és pontosan eszközöltetnek. Előfizethet: helyben a „Debrecezen” kiadóhivatalában, piacutca (Vecsei-ház), Telegyi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedésében s a vidéken minden postahivatalnál.

Az országházról.

— Márcz. 22. és 23. —
Két napja folyik a házban a vita a Királyföld rendezéséről szóló javaslat felett. Tulajdonképen nem is vita ez, a mennyiben elvileg ellentétes két áramlat nem áll szemközt, tehát a tárgy felelő érvére érdemleges sincs szükség. El fogadják a javaslatot ritka egyetértéssel az egész ház, egyetlen kis örvöngő töredék kivételével, mely a jelen tárgyalásnál értelmiségének oly bizonyítékát adta, hogy a magyar nemzet legutolsó és leggyengébb tagja is politikailag értebben a kor színvonalán állóbbnak tünik fel mellette.

A tizenkilencedik század uralkodó vezérelvei, általános államjogi eszméivel szemben erőlködött a középkori kiváltságok néhány kapzsi lovagja kopott fegyvereivel megállítani a haladás törvényeit és megvédeni érdekvárának sáncait. Hiábavaló munka volt ez, de hát a végfelosztás útján megszokta ragadni az életet affektáló legkisebb és leghaszontalanabb lényt is az ellenállás ösztöne. Megragadta ez ösztön a circumspectuságokról oly híres önző szászfaj néhány képviselőjét is, a kikat magyar kegyelem mutatónál tart fenn a házban amaz igazságtalan választókerületi beosztás mellett, mely lehetővé teszi, hogy kétszázévezermily lélekszám ötször annyi képviselőt küld, mint az ugyanoly népességű Pest.

Mennyi daczot, mily hányaveti postambulán produkáltak e páncélos vitézek? Az ember bámulni hajlandó vastagbőrűségük szemtelenségig vetemedő kifakadásait, annyi gyűlöletet fuldokol szájuk a tenáll reud és nemzeti fejlődés élé. Mentől jogtalanabb ügyök, mentől igazságtalanabbak eszközeik, annál dühösbbe hadonálnak az utolsó ítélet ellen.
Banszörn elég vakmerő becület-szó szegéssel vádolni törvényhozásának

szentélyében a magyar nemzetet magát. S az, hogy így szárazon mondhatta ki szavait tizenötször egymástán, hogy semmirekellőnek nevezhető a világ leglovagiasabb és legüremesebb népét: fényes bizonyíték szabadságszeretetünk és alkotmányos érzékünk mellett. Mert ez az ur, ki oly igazságtalanul gorbombált, csak a magyar törvények védpajzsa alatt, csak a magyar közszabadság élvezése mellett mondhatta e nyomorult szavakat. Ama 48-iki törvények szellemét öröközőt a száz képviselő vad káromlásai felett is, melyek ellen oly brutális küzdelemre, oly gyalázatos tettketekre voltak képesek, minőt örök gyalázatul felejték a történelem lapjai jegyeztek föl. Az a száz, ki szolgát, a halasztás, ha hátán érzi az erőszak és zsarnokság vas markát, csak így szabadulni nép kebelében és csak így szabadság élvezésének biztosítékai mellett fakadhatott ki szája: ize szerint, mint a minő a magyar nép és magyar szabadság. Bezzeg összezsugorították volna nyelvüket, egy árva szívalomra se nyílt volna fel szájuk, ha érzik, hogy a hozzájuk hasonló titlen és zsarnok nemzet ellen szórják veszett mórda a szitkokat. Meg kellett volna akkor gondolniuk a kifejezéseket és bizonyára meg is gondolták volna elannyira, hogy szolgalelkűségük fel sem szólal az intézkedések ellen. Most azonban Magyarországgal állottak szemben és a magyar nép által üzemek ellenére kivívott szabadság oltalma alatt merészkedhetett impertinens természetök a legdurvább sértetésekre. Igénybe is vették azt oly mértékben, mint sehol és soha egyetlen egy nemzet és parlament kebelén belül sem.

Nagyon helyesen, a magyar nemzet méltóságának megfelelőleg járt el Ghy-czy, midőn elnöki állásának imponáló tekintélyével jelenté ki, hogy csak azért nem vette igénybe a házszabályok által ráruházott jogait, mert nem akarta, hogy még az ellenvetés pusztá árnyékából is újabb gyalázásokra faragjon tegyvett elvetemültségök. Hadd lássa a világ, mennyire lovagias, sőt pártatlan nagylelkű a nemzet jogos állásának és méltóságának öntudatában, még az ellenség fékeltentül törvénytápotód támadásaival szemközt is. Tisza Kálmán hatalmasan felelt meg nekik tegnap, oly hatalmasan, a mint csak akkor szokott, ha igaz ügyet véd. Méltóságos és összeszűvő volt minden igaz szónoklatában. Egész nyilatkozata méltó magaslaton áll egy nemzetet képviselő kormányférfi értelemnek az elősiedik viszszaütasításában. S a mit Tisza tegnap a hatalom polczáról az állam nevében az egész ház osztatlan megeledése közt tett, ma Helfy Ignác és Orbán Balázs a kiválóan nemzeti ellenzék nevében mondták el, hogy még a legparányibb számitás se férközöké circumspectus letkükhöz, hogy volna párt, mely bármí mellé és pillanati érdekéből, hacsak hallgatásának félremagyarzásával is — hajlandónak mutatkoznék középkori nyereséggel feltölt piszkos érdekeket legyezni.
Helfy ma pompásan eltalálta mind a hangot, mind a tért, a hol nem megczafolni, hanem a legveszélyesebb fegyverrel, a nevetésgel agyonölni lehet a békatempóban felfuvalkódó henczegést. Minden szava a nevetésnek

egy jól irányzott és jól talált tördöfése volt, kezdve a bevezetésben, folytatva a fejtegetésben, a hol tagadta, mintha kulturájok missionarius természetű, s általában érthető irodalmi nyelvűk volna; folytatja ott, a hol megmondja, mily embereket tart a magyar „szemirevaló uaczióknak”, s végezve Börnéből egy idézettel, melyben kéri istenét, töröljön el a föld színéről mindenféle száz, lichtensteini s tudja patvar hányle néven nevezendő hercegségecskét, mint megannyi lim-lomot, és csak egy egységes hazát adjon neki. Ezt adunk mi a százszoknak, a kiket vendégszeretetünk összeszűjteményeivel, tulságos nagylelkűségünk számos kiváltságaival láttunk el a folyvást, de azért hálatlan szájuk marja a kezet, mely nekik tápot ad.
Orbán Balázs székely vére is megmondta keményen száz uraiméknak az igazat, de miután érezte, hogy az erdélyi szomszédos viszonyából mérsekelre van szükség még e halalos ellen-segekkel szemben is, lovagias félhez illelen szabályos vágásokban osztogatta nekik az utvaló kenetet.
Átallában a vita az óriás nemzeti egység mellett is, mely más körülmények között, és más nemzeteknél, erejének érzetében, kikelt volna méltóságából a visszatörlesnél oly támadás ellen, mely galád volt, minden korlát mellészésével: nálunk megőrizte komolyságát a ház. Főllépése egy tanító modorának benyomását tette, midőn vassót kölyköket leczkéztet meg. De meg is tanulhattak e vitából a százok egyszer mindenkorra, hogy a magyar nemzet alkotmányos érettségének csakugyan culturalis hivatása van.
„Egyetértés.”

Nagy-Sinkek közgyűlésén a nagy többség visszaütasította azon indítványt, hogy a királyföld rendezéséről szóló törvényjavaslat ellen felirat intéztessek az országgyűléshez. Csak 12 ultraszáz szavazott mellette. Ebből is látszik, hogy csak egy clique az, mely a lombárá való kiváltságokhoz oly mereven ragaszkodik.
Minisztertanács volt tegnapelőtt, melyen határozatok hoztak a parlament tárgyalások iránt és megbeszéltek a közös költségvetésre, a delegációk választására, összejövetelére és a bécsi utazásra vonatkozó előkészületek.

A miniszterek a kereskedelem-politikai tárgyalásokról a „N. H.” szerint — a hó 30-án utaznak Bécsbe, s mintegy 2 hétig fognak ott tartózkodni.
A belügyminiszter körendeletileg felhívja a törvényhatóságokat, hogy a kormány engedély nélkül fegyverek, fegyveralkatrészek és löszerek szállítását ne csak erőlyesen megakadályoztassák, hanem minden engedély nélküli szállítmányokat is foglaltassanak.

A dalmát tartománygyűlési botrány.
Lapunk egyik közelebbi számában röviden említettük a dalmát tartománygyűlés f. hó 18-iki ülését, mely oly botrányosan folyt le. Az előtűnk levő részletes tudósítás ez ülés folyamáról a következő:
Az ülés 11 órakor nyílt meg; jelen volt

24 képviselő. A karzaton nagy közönség foglalt helyet, mely csend közepette Monti képviselő kér szót. Megkapja.
Monti horvát nyelven irt következő nyilatkozatot kéri felolvasni: Ljubissa lovag elnök urat az utóbbi időben a hírlapok azzal vádolták, hogy a dalmát vasuti vállalat ügyében azon idő alatt, midőn a reichsrath képviselőháznak tagja volt, semmivel sem indokolt összeget (36,000 frt) kapott a népképviselő méltóságának megsértésével s azon gyau alatt, hogy ez az összeg parlamenti tevékenységének vételárul szolgalt.
Ljubissa elnök: Megtíltom a képviselő urnak, hogy személyem elleni támadásokat olvasson fel s megvonom tőle a szót.
Monti: A tartománygyűléshez appellálok. (A jelenlevő képviselők többsége ezt kiáltja: naprend Monti, seajb Monti, — tovább Monti, olvad Monti.)
Elnök: Megtíltom a felolvasást, a törvény a tartománygyűlés felett áll.
A képviselők folyton azt kiáltják: tovább Monti, olvad Monti.
Monti folytatja: E vádakat illetőleg még nem tisztázta magát.
Elnök: Ha Monti ur indítványt akar tenni, terjessze elő irásában. A nyilatkozat nem áll naprendben. Be fogom az ülést zárni. A képviselők azt kiáltják: tovább Monti.
Paulinovic képviselő kiált: — le veled árulói más képviselők: ki ve! Monti folytatja a felolvasást; mire Ljubissa elnök bezária az ülést.
A képviselők azt kiáltják: ez erőszak. Folytasd Monti; le az árulóval!
Ljubissa magával viszi papírjait s az elnöki csegettűt s távozik a teremből; csak Knesovich püspök s Gligo képviselő távoztak vele. A többi képviselők a teremben maradnak s Montit éljenezve végig hallgatják a nyilatkozatot, melynek felolvasása után a közönség tapsolni kezd s a képviselők nagy izgatottság közepett eltávoznak.

A magyar fővárosból. Királyi ö felsége a nagyspíri ref. egyházközönségnek lelkészlak építéset 200 font adományozott. Az atletikai klub április 9-én zárkörű viadalt rendez a lovardában. A Duna folytonosan apad; a vizállás tegnap délben 18 láb és fél hüvelyk volt. A Margitsziget helyreállításához már hozzáfogtak. A lipótmezei tébelydában 1868-tól a mult év végéig összesen 2068 elmebeteg ápolatott. **Tegnapelőtt** egy cseh napszám lakása a nadragyáról lefejtett zsinórral felakasztotta magát. **Budán** egy özevgyó, állítólag kolerában halt meg. A fővárosi hóhéralomásra öten pályáztak.

Vidék.

— A „Debrecezen” levelezése. —
Kisújszallas, márt. 15.
Városunk polgármestere, Illéssy Sándor minden elmut évről szokott és igen helyesen, közhasznú czébből polgármesteri jelentést tenni a közgyűlésnek, melyben összesen feltárja mind a hiányokat, s azok orvoslása módját, mind a jókat. A mult évi polgármesteri jelentésből — kövendő például — néhányat felmutatok, melyekből városunk haladása, vagy hátraesése megítélhető.
Kisedőrdő intézetünk még nincs felállítva, de már alapjára van 500 frt.
A tanács a város közvédelmére ingyen ajánlott 200,000 téglát, mintegy 4600 öl hosszú járda már el is van készítve.
Tüzset es egy volt, mely egy csekély értékű házat hamvasztott el.
Emberölés nem fordult elő, öngyilkosság volt 5.
Az államadó daczára a pénztelenségnek, meglehetősen folyt be; kivetett 54,848 frt. — 1874-iki hátralék volt 11,255 frt, így az összes tartozás 66,073 frt, befizetett 48,742 frt, így 16,347 frt hátralék mutatkozik; sokkal nehezebben folytak be az egyházi és városi tartozások.
Városunk közigazgatási állapota még eddig nem monható kedvezőtlennek, a mennyiben a városi pénztár képes volt kötelezettségeinek

athatlant, mely sötétséget és vad sűrűséget. Ha az ember körül néz, hogy valamely kivető ösvényt találjon, bizonyos borzadálylal gondol Dante „pokol”-ja verszetének eme szakaszára:
„Az emberi élet fele utján,
Az igazi utról letárododván,
Egy setét erdőbe tévelyedtem.”
IV.
Julia naplójából.
Körülbelül három hétig voltam e határozatlan állapotban. Sem enni, sem aludni nem tudtam. Kártyát vettem, imádkoztam, a szent képek elé gyertyákat gyújtottam, gyakran óra hosszat ütem gyermekem bőlesője mellett, s forró könyök közti kérdésem magamtól, minő sors vár gyermekemre es esetben, ha engem az igazságszolgáltatás keze utól ér. Olga képe a fenyöl, szívesen kinyílt szemekkel, amaz irtoztató kép, mely egy évig nem háborgatott, ismét kísértetiesen előttem áll s lón elvábatlan kiséróm, s most még sokkal ijesztőbbnek tetszett, mint azelőtt, soha a gondolat, hogy e képtől több szabadulni nem vagyok képes, nem volt oly kinos, mint ezáltal. Pál nem segíthett rajtam. Ő nem tör-

helt, igen jól ismerjük már egymást. — Te örlisz az ő látogatásának, de őrizkedj az elhamarkodástól. Ki tudja, micsoda czélszabályok vannak. Az is lehető, hogy többé sohasem fogjuk látni nálunk.
Csakhamar kintűtt azonban, hogy ezen feltevésem elhamarkodott volt. Három nappal későbbben feljött páholyunkba és azután mindennapi vendégünk lón. Részben vizsgálólag hatottak látogatásai rám, de czélszabályai továbbra homályba burkolva maradtak előtem és Pálnak nagy oka volt tőle félni, mert a neki felajánlott állást nem fogadta el. Ez azon nap történt, midőn férjem páholyunkba hozta.
— Eléggé ismerem őt — kiáltá Pál — mibelyt egyedül voltunk. Egy tekintet arczára elég, hogy tudjam, színt-e ő vagy hazudik. Nyolcz év hosszat — mondá — okosan éltem, s ezzel is jóllaktam s most, ha csak egy év hosszat is esz nélkül akarok élni. Érted mit jelent ez? Ez azt jelenti: Menj, kedves barátom, arról nincs mit beszélünk! Érted — ez az az átkozott nemesi góg, mely még nem törtétt meg. — 30,000 rubelem van — gondolja ő — és ez jogot ad nekem a henyek padján ülnöm és szemed előt szelölzettem mocsoktalan becületességemet s tán még a te büntényedet is — melyről egyelőre hallgatók — szemedbe megmondani. Érted, a ne-

mesbuzkeségen kívül még lappang más egyéb is a dologban. — Ő azon östályához tartozik a könyvbüvárónak, kik észököt elvesztették, kik istennek képzéklik magokat és egyáltalán nem tudnak kibékülni azon gondolattal, hogy nekik is, mint más halandóknak életök fonala megzakadjon. Ők egy földföltű légrékben lő b e g n e k és minden valót méltóságokon állóllónak szeretnek tartani. — Addig mig pénz — ha mindjárt csak öt rubel is — van zsebökben és meg van a lehetőség, hogy az utczákon, mint gentleman keztyüs kézzel és tiszta fehérneműben jelenjenek meg, addig — mondóm — épen nem akarnak észterélni. — Nyávognak, mintegy macska, orrukatt megvetőleg fintorgatják és ujjokat sem mozdítják; minden becstelenség és megvetésére méltóknak látszik előttük. De ha oda jutnak, hogy nincs többé mosatási pénzük és zsebnölk kell, akkor egy garasért meg lehet őket vásárolni. — Tscheseroff e kategóriába tartozik és meg kell vallanom, hogy nem tudom, mit kelljen vele kezdenem azon egyen kívül, hogy minden teketória nélkül nyilvánosan arczul csapjam és azután párbajban egy golyót repítsek keresztűl fején.
(Folyt. köv.)

A „DEBRECZEN” tárczája.

ELMOSÓDOTT NYOMOK.
Bűntügyi regény 1 kötetben.
Írta: Achscharumoff Miklós.
Harmadik rész:
III.
Tscheresoff naplójából.
(Folytatás.)
— Ő kérde — mondá többek közt, ha valjon valóban képes volnék-e magamnak nagyobb kincset képzelni, mint a minők a fizikaiak. De mit tudok én arról és hogy tudjak magamnak valami oly rosszat gondolni, mit soha nem tapasztaltam. Egyszerint őn sem tanulta azt ismerni soha. Őn nem próbálta meg sem az önkéntest, sem az idegirtót. Honnan tudhatja tehát, hogy őt irtóztatós? Mint erősítette, hogy még valami kintöbbs is létezhetik?
A kérdés magában véve nem volt ostoba. Azonban észre vesz az ember mögötté valami

get tanusított, szerették volna mindazáltal, ha e szerep Siposné kezében lett volna.
Elkészés is történt. Komolyan felhívjuk az igazgatóság figyelmét arra, hogy az ilyeneknek igyekezzék elejét venni. György és Etel az első felvonás 2-ik jelenetében elkésett, a miért a szereplők hosszú szünetet kellett tartani. Ez az előadás hatását rontotta.

ORSZÁGGYŰLES.

— A képviselőház ülése márcz. 21-én. —
A képviselőház mai ülésén letárgyalta a közoktatásról szóló javaslatot.
Nagyobb vitára adott alkalmat a 9-ik §, melyre nézve Szivák az 1868. 38. t. c. z. szel-mével homlokegyenest ellenkező javaslatot adott be. Pártunk részéről részt vettek ezen vitában Irányi, ki egy külön módosítványban indítványozta, hogy az iskolaszékekben a tanítók képviselve legyenek, és Madarász József, erősen megtámadva Szivák indítványát. Legjobban megzavarta azonban a vita Trefort Á. minisztert, ki előbb Szivák módosítványát fogadta el, utóbb pedig, midőn látta, hogy körülbelül maga marad annak indítványa mellett, kijelenté, hogy a módosítvány indokait nem hisseni, és attól eláll.
Pártunk részéről beszéltek még a mai tárgyalás folyamán a Helyességi és Hegedűs, míg a kormánypart részéről Boross, Herits, Paczolay és Zsedényi, a szélsőjobb részéről pedig Kállay Béni és Zichy gróf szólottak.

— Márcz. 22-én. —

A mai nap a száz képviselő napja volt. Kapp, Bauszner és Zay Adolf egymással versenyeztek a kifikadásokban s beszédek folyamán gyakran megfélekedtek arról, a mivel a nemzetnek tartoznak. Az első, ki felszólt Kapp Gusztáv volt. Hosszan elnyújtott beszédében, mely csak a méltatlan támadásokban bővelkedett, indítványt tón az iránt, hogy ezen törvényjavaslatot mellőzze a ház. Ha van e törvényjavaslatnak hibája, úgy az bizonyára nem az, hogy szigorúan jart el a szászok iránt, de igen is az, hogy még ezen javaslatot sem foglal magában az intézkedéseket, melyek az eddigi rendkívül félszeg viszonyokat teljesen megszüntetnék pések volna. Bauszner Quidó leginkább kitűnt szenvedélyes hangjával, eleinte boszorkodott a ház, midőn kigyót békát hányt Magyarországra, de utóbb annyira hangzotta a „szésgyő” és hasonló fraziókat, hogy a ház kérdett rajta nevetni. Bauszner Quidó fölép és azt meri mondani, hogy Magyarország semmire való, feketlen indulata elragadja őt annyira, hogy e kifejezések mer élni egy nemzet ellen. Midőn ezeket mondotta, nem a szászok, hanem a maga népében mondhatta. Az az Erdélyben levő 200 ezer szász nem tartja magát nemzetnek, csak Bauszner ur szereti ezt haragotni, ki még ma sem tudja megmáskítani azon szerepet, melyet bizonyos urak a szabadságharcban és később játszottak, midőn Erdélyt szász felhasznált Magyarországra ellen. Valóban az elfogultság és a szenvedély annyira elragadta Bauszner urat, hogy elfeledte azt,

ami az alkotmányos élet abécéje, hogy minden meglevő törvény alkotmányos uton megváltoztatható. A magyar törvényhozás a Bauszner ur által hangoztatott kulturmisszióját teljesíti, midőn megszűnteti azon kiváltságokat, melyek feletti sajnálkozás annyira elragadta őt.

Bauszner és Kapp minden alapot nélkülöző támadásaira azonban a kormányelölök megfelel, világosan, érthetően megmagyarázta, hogy e törvény célja az, hogy a közigazgatás mindenütt egyöntetű legyen. Nem akarja és nem hiszi, hogy a szászok oly győngyök volnának, hogy e törvény életbelépesével megsemmisülnek; hanem meg fog semmisülni azon cliche, melynek halála felett ki sem fog sajnálkozni.

Ezen viták után Tisza válaszolt Szalay interpellációjára. Szalay kijelenté, miszerint más választ várt, ez ki nem elégti őt, a ház azonban tudomású vette a választ. Kállay Béni a Duna szabályozása iránt, — Simonyi Erőc pedig az iránt interpellálta a minisztert, hogy történt-e valami intézkedés II. Rákóczy Ferencz hamvai hazahozatala tárgyában. Reméljük, hogy a miniszternek ez utóbbi interpellációra kedvező választ fog adni, és oda törekszik, hogy a nemzetnek ezen méltányos kívánsága minél előbb teljesedése menjen.

UJDONSÁGOK.

* **Azon tisztelt előfizetőknek, kiknek előfizetése e hó végéig lejár, kérjük előfizetésük mielőbbi megújítására, hogy a lap szétküldésében fenakadás ne történjen.**

* **„Megváltó” című szindarab ügye** bejárta már az egész világ sajtóját, s legközelebb a „Frederik” feszegeti olyformán, mintha itt Debreczenben nevezett szindarab valami nagy zajnak lett volna okozója. Pedig hát nagyon bőlcen tudjuk, hogy az egész meghirdette volt, hogy adatik, s aztán több jámbor felszólítás után kihirdettetett, hogy nem adatik. Ez a történelme az egésznek. S német újságok már hasábkot irnak róla, hogy miként tiltattak be a „Megváltó” adatása Debreczenben, mintha lettek volna, a kiknek be kellett volna tiltani. — Felütn, mint a tengeri kigyó, hogy ismét lemerüljön. Ennyi az egész, sem több, sem kevesebb. — Van itt bizonyára elég szapulni, elég sikálni való, ha szinte a szindarabok talogatásával nem foglalkozik is a nagyon tisztelő előfizető. — Mert ha beutazunk az egész Magyarországot, az istenkáromlás oly utalatos és széles elterjedésben sehol sem találjuk, mint itt. Mi távol állunk attól, hogy mint valami telivér farizem, minden utca szegleten leterdelve, a vallásos rajongást hamis hangon tartott imákban fitogtassuk. De szinte bizon az ember, midőn a társadalom minden rétegében, az istenkáromlás — már csaknem megszokott szójárás, mely nélkül beszélni sem lehet. Ez, uraim — tény, egy rut, minden áron kiküszöbölti való tény, mely ha magára

hagyatik, dus tenyészetnek örvend, mint a dudva, és elfoítja a kebel gyérászú nemesebb virágait. — Régi dolog ez, és nem új. S mert sohasem kapátta senki, az ur kertében e gyom oly erős gyökeret vert, hogy annak kiirtása időt, kitartást és erős akaratot igényel. Ide kérjük, erre a fekélyes seb megfigyelésére irányozni kérjük a figyelmet. Mi bizonyára, bárhogy an csavargassák is az áll-civilizáció köpenyét, azt az embert, a ki káromkodik, született legyen bár gyémántos bőlcében, a mivel emberek sorába nem igitathatjuk.

* **A törvényesítési csarnokban** tegnap tárgyalott Tornyai József kovács legény ügye, ki utitársát egy kerégyártó legényt 1875. év aug. 6-án a bösörmentyi uton meggyilkolta, s kevés pénzűtől és ruhájától kifosztotta. A tárgyalási terem zűfoglalás megtelt, és mind végig az ítélet kihirdetéséig zűfoglalva maradt. És nem is ok nélkül, mert való kir. ügyész Kémeri Károly vádbeszédéből az ifjabb Jégm-nemzedék sok hasznos és szép tanúságot merített. Valóságos jogtudományi értekezés volt a halálos büntetés czéljességéről és jogosságáról felett; mindkettőt beható érvekkel és erősítésekkel kellett begyógyítani, különös sulyt fektetve arra, hogy Tornyai uti és pályatársát, a kit még védelmezni lett volna kötelessége, kénytelen maradjon, s hogy nem is kénezt mint egy lassu romlásra a gonosz utra, hanem már keblében kézen bírta mind a vesztélyes kelleket, melyek egy ilyserűt gyilkosság elkövetésére kell, hogy a keblében elérje legyenek, s mint ez okból ifjúsága dacára már javithatlan, kétélt állati halált kért fejére. Védőúgyváltó Nagy Ferencz, midőn a bíróságnak előadta a vádát, kezeset hoz fel védenéské érdekében, kéri a törvényszék, hogy tekintve ifjúságát a bíróságnak, és azt, hogy a gonosz utat végrehajtása előtt 9 kor ara pálinkát megitgatta, s ez okból talán állapotja vádlottának egészen nem is beszámítható volt, a halálbüntetést börtönbüntetésre leszállítani méltóztatassék. A kir. törvényszék: vádlottát, tekintve büntelen előéletét, ifjúságát és azt, hogy büntel-törvénnyel beavallotta, s ez által már javulás szándékának némi jelét adta, 12 évi börtönrre és a költségek megtérítésére ítélte.

* **„Mandol Ignác,” helybeli bor nagykereskedő** mint eredménytűnk üzletét megnagyobbitani szándékozik. Ezen kereskedői czég alig egy évi fenállása óta, igyekezete, pontossága és a közönség igényeit a legnagyobb előzettség-gel kielégítő kzsége által, már azon szolid czégek közé emelkedett, melyeknek hosszú évszoros alatt sikerülhetett a jó birtm meg-szerzéséhez. Tagadhatlan, hogy a borkereskedés oly üzlet, mely jelentékeny kockázattal jár, s mint ilyen nagy szakavatottságot igényel. Bártran kiérdemeltük, mióta Mandol Ignác és kereskedés elődjétől átvette, oly

tiszta s czélyszerű kezeléssel áll, s oly üzletforgalomnak örvend, hogy méltán foglaltat helyet városunk legtekintélyesebb üzletei között. Városunk mind a helybeli, mind a vidéki közönség pártoló figyelmébe.

* **Postaügy.** Több ízben előfordult már oly eset, hogy a közönség által a levélgyűjtő szekrénybe a levelek nem voltak egészen behelyezve, hanem a levél csucsa kion maradt, minőlfogva pajkos gyerköcök részint játékból, részint rossz akaratból kiakarván azt venni, vagy a rajta levő levélgyűjtő megfosztani: a levél a legjobb esetben is (mivel azt kihuzni a gyűjtőszekrény gépezete nem engedte) ösz-szeszakadozott vagy megcsontított állapotban találtatt, és — jutott a postahivatalhoz. — Szükségesnek vétem ismétlődések elkerülése végett a t. közönséget arra kéri, miszerint saját biztonosságát folytán is, a levélgyűjtő szekrényekbe zárt leveleket a szekrénybe úgy helyezze, hogy azoknak csucsa ki ne lássék. A debreczeni postahivatal főnöke M a y e r.

* **Legközelebb** három vendég fog városunkba érkezni vendégszerelést végett, u. m.: Molnár György, Bulyovszky és Prielle Cornelia. Előre örvendünk az évezetes esteknek.

* **Tokaj város** főbírájának s az alsó-szabolcsi tiszaszabályozási társulat igazgatóságának f. hó 24-ről kelt értesítése szerint a Tisza állása Tokajnál 29' 10", tehát az 1855. évi vizállás magasságát már 7" felühaladta. A tokaji szomszédos töltek nagy erőfeszítések mellett még fenállanak ugyan, de a veszély nagy s tagnapolt ma reggelre 7" aradt. A dobi ág eddig fenáll. A vizállás mai nap következőleg jeleztetett: Szigetihál 4, 2". Szathmár 240 ctméter. S-Patak 19, 6". E hó 23-án a vizállás: Szigetih 4, 5". Szathmár 280 ctméter. S-Patak 19' 1".

* **A koldulás** eltörlése tárgyában, az erre kiküldött bizottság nem e hó 25-én, mint lapunkban említve volt, hanem ma délután tartá meg ülését.

* **A folyó hó 15-én** az 1848/9 évi debreczeni 13 évenruhás honvéd ruházatának fen-tartására a „Fehérlő” szállóadában tartott tánc-zivigalom eredménye következő volt. Kiosztott jnyekből bevétellett 137 frt, felülfizetésekből 135 frt 20 kr. Együtt 272 frt 20 kr. Tánc-terem és egyéb kiadást levonva 168 frt. Marad tiszta 104 frt 20 kr. Felülfizettek: t. Koller Illésné urhölgy 5 frt, t. Koller Kacsokovics Iváné urhölgy 5 frt, t. Sik Lajosné urhölgy 1 d. tallért, ngos. Huszly Károly prépost ur 5 frt, Patay István ur 4 frt, Patay András ur 5 frt, Komlóssy Lajos h. ezredes ur 2 frt, Komlóssy Imre ur 2 frt, Szentimrey Kálmán ur 4 f. Kacsokovics Irán ur 4 f. Guszman Róbert ur 10 f. Havráth György ur 3 frt, Balázs Sándor ur 3 frt, Robor Boldizsár ur 2 frt, Szilágyi Istvánné asszony 2 frt, — Szabó Antal ur 2 forint Darras Dező ur 2 forint, Konthy Lajos ur 2 frt, Milek Pál ur 1 frt 50 kr, Tamásy Károly v. h. p. ellenőr ur, Dáné István ur, Kemp József f. főorvos ur, Trocsányi F. ur, N. P. Püspöky József ur, Ménes M. ur, Szilágyi József ur, özv. Jándy Istvánné asszony, Szentpétery János ur, Smigul Márton ur, Bisotka István ur, Bisotka Gábor ur, Nagy Lajos ur, Csóka Sámuel ur, Hutfies

József ur, Lipik Mihály ur, Veres László ur, Gálóczy Gusztáv ur, Tisay Dániel ur, Boda János ur, Komoróczy ur S z a t h m á r r ó l — Varga Péter ur — Szanka Sándor ur Lauko János ur, Fekete István ur, György Péter ur, Bakos József ur, Vadon Sándor ur, Csécsy Soma ur, Boros Sándor ur, Bánky István ur, Vértessy Lajos ur, Kuczák Gábor ur, Badár Bálint ur, Greff Sándor ur, Nagy Mihály ur, Tóth B. ur és Szabó Lajos ur 1-1 frtot. Bakos S. ur, Katona I. Kocsis I. ur és Faragó István ur 50 kr. Biró Jánosné asszony 40 kr, N. N. ur 60 kr, Németh János ur 20 kr, N. N. ur 50 kr, együtt és végre Sövény Gábor ur által Bösörmentyiből beküldött: 28 frt, melybe következőkép adakoztak: Ráky Béla ur 2 frt, Sövény Gábor ur, Kovács Márton ur, Fábrián Ferencz ur, Csiba Sándor ur, Botos Gusztáv ur, Hatházy Péter ur, Botos Ferencz ur, Kántor Lajos ur, Fábrián István ur, Sövény Imre ur, Sütő Gábor ur, Oláh János ur, Tóth Dcmeter ur, Szenté Mihály ur, K. Ign. ur — Karap Antal ur — G. M. ur, Mányi Péter ur, Karap Károly ur, Ifjányi Péter ur, Kálmánchelyi Elek ur, Kovács G. ur, Erzsényi Károly ur, Erdős M. ur, Nagy Sándor ur és Bakó Bálint ur egy frtot, együtt 28 frtot voltak szívesek a dományozni. — Mely kegyes adományozásokért egyenkint, úgy az összes felülfizető urak és urnőknek hálás köszönetet mond a debreczeni 13 évenruhás 1848-49. évi honvéd.

* **„Nagy Károly”** című vidéki jölszerkesztett hetilap — szerkesztője Zaják Ferencnek huzamos idő óta betegesége folytán — egy időre szünetelni fog.

* **Várnay Fábrián,** vidéki szinigazgató, ki a tétőfolyamban Nagy-Kikindán működött, innen a roppant áríz miatt eljőnni, s társulatát fel-oslatni volt kénytelen, jelenleg városunkban rokonainál időzik.

* **Tavaszi napok járnak;** ma különösen oly szép volt az idő, mint a nyár kellő közepén szokott lenni. A természet megifjodott, a fák spozak ágai már himbókat hajtanak, s nem messze az idő, midőn zöld lombjaink ol jól esik a tekintet végig jartatni. A nagyredet furdó helyiség is újításokon ment keresztül a tavasz közeledtével, s már teljesen kész a városból kirándulókat elfogadni.

Tarkaság.

— P á r b e s z é d, melynek nagy a jelentősége. Egy arszian a páholynigazgató-höz: „Ki az a fiatal leány, amott a földszinti páholyan?” „Ezelőtt 20 évvel én voltam, ma pedig a leányom!”
— K é t p a r a s z t azon tündök, vajjon van-e adóexekució a — holdban is. „Nem igen van biz ott komám” — mondja az egyik. — „Honnan gondolja kend, hogy nincs?” — „Hát mer akkor látnánk licitációt az udvarán.”

Felelős szerkesztő: **TISZAI DÁNIEL.**

H I R D E T E S E K.

Fontos a kereskedelmi tanodák látogatóinak

Fontos a kereskedelmi tanodák látogatóinak. Fontos a kereskedelmi tanodák látogatóinak. Fontos a kereskedelmi tanodák látogatóinak.

Vonalozó intézetemben (országút 4. sz.) a gyakorlati könyvvitelhez szükséges (üzleti) kereskedelmi könyvek **RÖSER JÁNOS** által tervezve csinos kiállításban kaphatók.

Egy tárca a következő **12 kötet** vonalozott könyvet tartalmazza: Letár és mérleg, pénztár és ércpénz könyvet, főkönyvet, ár-, érték- és váltó-rovancsok, a folyószámla, megrendelő könyvet, levélmásoló könyvet, a ment számlák és jött számlák könyvét, és lejáratú könyvet.

Ezen rendszeresen tervezett külön kötött könyvek használata első sorban azt eszközöli, hogy e tantárgy tanítása a gyakorlati tét megközelíti, határt vet a tisztán írásnak, fokozza a tanítónak rendszeresítet és midemellett, még nagy megtakarítást eredményez a szülőknek.

Bineter József 88 1-3 **papir raktára** tulajdon vonalozó intézet és keresk. könyvek gyára. Fontos a kereskedelmi tanodák látogatóinak.

(Üzleti) kereskedelmi könyvek.

250. szám. ÁRJEGYZÉKE

az „ISTVÁN” gőzmalom készítményeinek. Készpénz fizetés mellett.

Árak ausztriai értékben Költségmentesen Debreczenben, kötelezettség nélkül. **Ingyen szákkal.**

A. Asztali dara nagyszemű	100 kiló	26.40
B. szinte apró zacsóval	30 kiló	26.70
C. szinte apró szemű	30 kiló	26.40
D. Dara középszerű	30 kiló	24.40
E. szinte 30 kilos zacsóval	30 kiló	24.70
F. Királyliszt	25 kiló	26.40
1. Lángliszt	25 kiló	25.40
2. Montliszt	25 kiló	24.20
3. Zsemlyeliszt különös	25 kiló	23. —
4. —————	25 kiló	22. —
5. Fehér kenyérliszt 1-ső rendű	20.20	20.20
6. szinte 2-od	18. —	18. —
7. Barna kenyérliszt 1-ső	15.40	15.40
8. „ 2-od	12. —	12. —
9. „ 3-ad	10.60	10.60
10. Lábliszt 1-ső rendű	9.40	9.40
11. 2-od rendű	6.40	6.40
12. Durva korpa zsakokkal	4.20	4.20
„ zsak nélkül	3.60	3.60
„ zsak nélkül	3.60	3.60
R. I. Rozsliszt 1-ső rendű	3. —	3. —
R. II. szinte 2-od	3. —	3. —
R. III. szinte 3-ad	3. —	3. —
R. IV. szinte 4-ed	3. —	3. —
A. K. Árpakása 00	36. —	36. —
„ szinte 0	32. —	32. —
„ szinte 1	25. —	25. —
„ szinte 2	18.50	18.50
„ szinte 3	18. —	18. —
„ Árpadara 5	25. —	25. —
A. Arpa liszt 6	7.50	7.50

Debreczen, 1876. márczius 1.

Simaórlás 1 frt, Darálás 50 kr, 100 kilogrammonként.

Schember C. és fiai

cs. kir. szab. hidmázsa gyárosok

Budapesten, Országút Károlykaszárnya.

Ajánlják saját gyártmányait u. m. mindennemű sulyegyszerű tized-századrendszeri mérleget, kosár és játék mérleget, vas és sárgaréz őrmeztéket. Továbbá fa, fehér bádóg, ón és réz őrmeztéket; ezethez való famértéket; cs. kir. szab. petrolummérő készülékeket és a legkittünőbb minőségű drót szegeket.

A legolcsóbb árak mellett.

Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentesen küldetik. Szállítói majdnem az összes magy. kir. hivatalok, vasutak, gőzmalomk és czukorgyáraknak.

79 3-3

Magyar mértékitelesítő hivatalban **hitelesített és legjobb szerkesztői**

TIZEDES-MÉRLEGEK

sulyok és **MÉRTÉKEK**

nagy választékban kaphatók **Bugányi A.-nál** Bécsben, Singerstrasse 10.

94 1-6

KUBINYI KÁLMÁN

nórinbergi és diszáru kereskedéséből

Debreczenben

az összes árak gyáriaron alól is **VÉGKÉPEN KIÁRULTATNAK**

ugyanott tartályok (Stelagen) és kirakatok (Auslagen) jutányosan eladók.

Ezenleg tiszteletteljes tudomására hozom a n. é. helybeli és vidéki közönségnek, hogy a ref. kistemplom körüli építkezés, üzletlem átalakítása, de főképen helyiség hiánya végett, kénytelenítve vagyok árúim nagyob részén tul adni. Hogy pedig azt oly rövid időn eszközölhessem, kijelentem! — sőt saját érdekem is azt kívánja — hogy kivétel nélkül minden árut haszon nélkül, az ivad czikkeket pedig 10-től 50%, százalék árleengedéssel elárusítandom.

Teljes tisztelettel **Kubinyi Kálmán.**

81 4-?